

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Britanniae Dux à fratre interfecto citatus, ad Dei tribunal se sistere cogitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

norum aliquis, qui exceptum hoc verbum, tanquam seditiosum, ad archifratrem retulit. Concilium illico vocatur. Trahitur in crimen vox ioco prolata. Censetur miles tumultũ facere voluisse. Capitur. torquetur. capitis damnatur. Non illum excusatio, non innocentia iuuat. Ergo videns nihil prodesse, quidquid obtenderet, quod obtestaretur; inuitabili iam morte, vociferari incipit & magnis clamoribus Capitaneum citare, presentique diem dicere. *Post tres hebdomades, inquit, hac ipsa noctis hora, reddes Deo iusto rationẽ, de sanguine meo.* Sed quasi ventis locutus esset, ita neglectus, hora noctis duodecima, strangulatus, orto die, ad terrorem reliquorum, cum titulo seditiosi in precordijs affixo, expositus est. Ex ea hora Capitaneus consternatus, semper in metu vixit. Elapso termino hebdomadum, ipsa rursus hora duodecima noctis, exijt domo, ad excubias visitandas, ac, ferè in puncto temporis eiusdem, è ponte nauali lapsus, submersusque docuit, neque in bello quidem, vbi disciplina seuerior necessaria est, nimis precipitandum.

III.

Æneas Syl-
uius Euro-
peæ histor.
6.43.

Quod militiae Duci accidit, idem etiam alijs ducibus euenit. Britanniae Armoricae Franciscus Dux praefuit, qui reducem ex Anglia fratrem Ægidium laesae maiestatis falso accusatum, in carcere, barbara immanitate, interemit. Non habuit frater quod confugeret, nisi ad Deum, ad quem prouocauit; effecitque, ut Dux Franciscus, intra breue tempus, de medio sublatus, neque vitam, neque principatum retineret. Nam paulò ante mortem adiurauit vnum è Franciscana familia Patrem, vti iret, fratrique Duci renunciaret, intra diem quadragesimum, ei, coram summo iudice Deo, causam esse peragendam, ac proinde se sisteret. Franciscanus mandato obsequens, ad Ducem, in finibus Normanniae, morantem profectus, fratris mortem & prouocationem denunciauit. Ea denunciatione Dux territus, illicò malè habere cepit, &, crescente in dies morbo, ad condictum diem, expirauit. Scilicet, ò Deus, *tu parasti directiones: iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti,* contra fratrem Esau olim, nunc autem, pro fratre, contra Franciscum Ducem; non solum dum *parasti directiones*, hoc est, leges contra homicidium, rectissimas, & ad hominis dirigendos mores, crudelitatemque reprimendam, aptissimas; sed etiam dum contra eundem transgressorem *iudicium & iustitiam* apertissimam exercuisti; neque in annum quidem integrum distulisti. Nimirum, etsi ad tempus patiatur Deus innocentes affligi, cædi, occidi: non obli-

Psal. 98. 4.

obliuiscitur tamen impiorum, quos sæpe, in terris, sæpe etiam, in futuro seculo, plectit. Hoc iudicium, altè cordi imprimite, ô fratres, inter quos sæpe æmulatio parit dissensionem, dissensio exitium; sicut & concordia incrementum. Siquidem, vt Poëta cecinit:

Non caret effectu, quod voluere duo.

Addo huic Duci alterum Ducem, non iam cum fratre, IV.
sed cum hoste, immitiùs agentem. Genuensium triremes, è Li- Fulgos. l. I.
guria, aduersus piratas, emissæ, biremem Gothloanam ceperunt, c. 6.
aliquando. Ibi victoriâ insolentes, gubernatorem biremis, extra Drepanum, in ignominiam Siculorum Gotholanorùmque, nocturno tempore, in furcam suspenderunt. Ille, vt vitam conseruaret, ad preces se dimisit; excusationes obtendit, nihil vnquam se Genuensibus nocuisse, protestatus. Omnia frustra. Vt ergo tandem intellexit, plus odium gentis, quàm æquitatem, apud Genuensem trierarchum, valere, iussit illum, se sequi, atq; intra sextum mensem, ante diuinum tribunal, comparere, vt inhumanitatis tantæ rationem redderet. Audiit Deus vocantem; & condito tempore, Ligus diem iudiciūque suum, obiit. Scilicet neq; in hostem est Lemnia manu sæuiendum; qui etiam victus ab homine, vt homo, est tractandus.

Addo & tertium Ducem. Nam auctor est Ioannes Pauli, V.
Rudolphum Austriæ Principem, Equitem Auratum damnasse vt culleo insutus mergeretur; Equitem autem, conspecto Duce, exclamasse: *Dux Rudolphe, ad tremendum Dei tribunal, intra annum te voco: cui ille, cum sarcasmo, irridens responderit: Bene, praito; ego tum adero.* Vertente anno, Dux in febrem incidens appellationis recordatus, seruos affatus dixit: *Tempus mortis meæ instat, & ad iudicium eundum.* Dixit, & vixit. ostenditque, in hac curia, etiam sine vadimonio, non irritam esse vadationem.

Suppetunt & Regum exempla, quibus docetur, innocen- VI.
tum citationes sæpiissime non esse irritas. Tradunt Ritus & Ma- Ritus l. 3 de
riana, Ferdinandum III, Legionis & Castellæ regem mandasse, vt regib. Hisp.
duo è Caruaialiorum familia, fratres Petrus & Ioannes, ambo no- Mariana in
bites, inauditi, tanquam perduellionis rei, & ob meram suspicio- Hisp. Annal.
nem, è turri, vel rupe formidandæ altitudinis, præcipites iaceren- lib. 15. c. 11.
tur. Hi duo neq; testibus, neq; alijs probationibus conuicti, obiectum crimen constanter negauerunt. Sed quia nihil effecerunt,

Cec 2 negan.